

accédite ad me filii, qui-
pequi per regeneratióem
filii lucis éffici digni facti
estis : audíte, qui aures
cordis habétiis apértas; tí-
mórem Dómini docébo
vos : illum scílicet, quem
paulo ante oratióne no-
stra descripsimus.

R. Sustinúimus pacem,
et non venit : quæsivimus
bona, et ecce turbátio :
cognóvimus Dómine pec-
cáta nostra : * Non in per-
pétuum obliviscáris nos.
V. Peccávimus, ímpie gés-
simus, iniquitátem féci-
mus Dómine in omnem
justítiam tuam. — Non.

Gloria Patri. Non.

R. vij. Laudábilis. 302.

R. viij. Duo. 302.

FERIA SECUNDA.

Incipit Nahum Prophéta.

Lectio j. **Cap. j.**

Nus Nínive : Liber
visiónis Nahum El-
cesæi. Deus æmu-
látor, et ulciscens Dómi-
nus : ulciscens Dóminus,
et habens furórem : ulci-
scens Dóminus in hostes
suos, et irascens ipse ini-
micis suis. Dóminus pá-
tiens, et magnus fortitúdi-
ne, et mundans non fáciat
innocéntem. Dóminus in
tempestáte, et túrbine viæ

ejus, et nébulæ pulvis pe-
dum ejus. Increpans mare,
et exsiccans illud : et óm-
nia flúmina ad desértum
dedúcens.

R. Redémit. 276.

Lectio ij.

Infirmátus est Basan, et
Carmélus : et flos Lí-
banielánguit. Montes com-
móti sunt ab eo, et colles
desoláti sunt : et contré-
muit terra a fácie ejus, et
orbis, et omnes habitátes
in eo. Ante fáciem indi-
gnatióis ejus quis stabit?
et quis resistet in ira fu-
róris ejus? indignatió ejus
effúsa est ut ignis : et pe-
træ dissolútæ sunt ab eo.

R. Angústiae mihi. 276.

Lectio iij.

Bonus Dóminus, et con-
fórtans in die tribu-
latiónis : et sciens sperán-
tes in se. Et in dilúvio
prætereúnte, consumma-
tióem fáciat loci ejus : et
inimicos ejus persequén-
tur ténebræ. Quid cogitá-
tis contra Dóminum? con-
summatióem ipse fáciat :
non consúrget duplex tri-
bulatió. Quia sicut spinæ
se ínvicem complectúntur,
sic convívium eórum pári-
ter potántium : consumén-
tur quasi stípula ariditate
plena. **R.** Misit. 277.

FERIA TERTIA.

Incipit Hábacuc Prophéta.

Lectio j. **Cap. j.**

Nus, quod vidit Há-
bacuc Prophéta.
Usquequo Dómi-
ne clamábo, et non exáu-
dies? vociferábor ad te vim
pátiens, et non salvábis?
Quare ostendísti mihi ini-
quitátem, et labórem, vidé-
re prædam, et injustítiam
contra me? et factum est
judícium, et contradíctio
poténtior. Propter hoc la-
ceráta est lex, et non per-
venit usque ad finem judi-
cium : quia ímpius præ-
valet advérsus justum,
propterea egréditur judi-
cium perversum.

R. A fácie furóris. 277.

Lectio ij.

Aspícite in Géntibus, et
vidéte : admirámini,
et obstupéscite : quia opus
factum est in diébus ve-
stris, quod nemo credet
cum narrábitur. Quia ecce
ego suscitábo Chaldæos,
gentem amáram, et veló-
cem, ambulántem super
latitúdinem terræ, ut pos-
sídeat tabernácula non
sua. Horribilis, et terribilis
est : ex semetípisa judi-
cium, et onus ejus egré-
diétur.

R. Civitátem. 277.

Lectio iij.

Levióres pardis equi
ejus, et velocióres lu-
pis vespertinis; et diffun-
déntur équites ejus : équites
namque ejus de longe
véniunt, volábunt quasi
áquila festínans ad com-
edéndum. Omnes ad præ-
dam véniunt, fácies eórum
ventus urens : et congre-
gábit quasi arénam, ca-
ptivitátem. Et ipse de ré-
gibus triumphábit, et ty-
ránni ridículi ejus erunt :
ipse super omnem muni-
tióem ridébit, et compor-
tábit ággerem, et cápíet
eam.

R. Genti peccatrici. 277.

FERIA QUARTA.

Incipit Sophonías
Prophéta.

Lectio j. **Cap. j.**

Verbum Dómini,
quod factum est
ad Sophoníam fi-
lium Chusi, filii Godolíæ,
filii Amaríæ, filii Eze-
cíæ, in diébus Josíæ filii Amon
regis Judæ. Cóngregans
congregábo ómnia a fá-
cie terræ, dicit Dóminus :
cóngregans hóminem, et
pecus, cóngregans vola-
tília cœli, et pisces ma-
ris : et ruínæ impiórum
erunt : et dispérdam hó-

mines a fácie terræ, dicit Dóminus.

℞. Indicábo tibi. 278.

Lectio ij.

ET exténdam manum meam super Judam, et super omnes habitántes Jerúsalem : et dispérdam de loco hoc reliquias Baal, et nómina ædituórum cum sacerdotibus : et eos, qui adórant super tecta militiam cœli, et adórant, et jurant in Dómino, et jurant in Melchom. Et qui avertuntur de post tergum Dómini, et qui non quæsiérunt Dóminum, nec investigavérunt eum.

℞. Angústia mihi. 279.

Lectio iij.

Siléte a fácie Dómini Dei : quia juxta est dies Dómini, quia præparávit Dóminus hóstiam, sanctificávit vocátos suos. Et erit : in die hóstia Dómini visitábo super príncipes, et super filios regis, et super omnes, qui indúti sunt veste peregrína : et visitábo super omnem, qui arrogánter ingréditur super limen in die illa : qui complent domum Dómini sui iniquitate, et dolo.

℞. Misit Dóminus. 279.

FERIA QUINTA.

Incipit Aggæus Prophéta.

Lectio j. *Cap. j.*

IN anno secúndo Darii regis, in mense sexto, in die una mensis, factum est verbum Dómini in manu Aggæi Prophætæ ad Zoróbabel filium Saláthiel, ducem Juda, et ad Jesum, filium Jósedec, sacerdotem magnum, dicens : Hæc ait Dóminus exercítuum, dicens : Pópulus iste dicit : Nondum venit tempus domus Dómini ædificándæ.

℞. Vidi Dóminum. 308.

Lectio ij.

ET factum est verbum Dómini in manu Aggæi Prophætæ, dicens : Numquid tempus vobis est ut habitétis in dómibus laqueátis, et domus ista desérta? Et nunc hæc dicit Dóminus exercítuum : Pónite corda vestra super vias vestras. Seminástis multum, et intulístis parum : comedístis, et non estis satiáti : bibístis, et non estis inebriáti : operuístis vos, et non estis calefacti : et qui mercédes congregávit, misit eas in sácculum pertúsum.

℞. Aspice Dñe de. 308.

Lectio iij.

HÆC dicit Dóminus exercítuum : Pónite corda vestra super vias vestras : ascéndite in montem, portáte ligna, et ædificáte domum : et acceptábilis mihi erit, et glorificábor, dicit Dóminus. Respexístis ad ámplius, et ecce factum est minus : et intulístis in domum, et exsufflávi illud : quam ob causam, dicit Dóminus exercítuum? quia domus mea desérta est, et vos festinátis unusquisque in domum suam. Propter hoc super vos prohibiti sunt cœli ne darent rorem, et terra prohibita est ne daret germen suum.

℞. Aspice Dómine, quia facta est. 308.

FERIA SEXTA.

Incipit Zachariás Prophéta.

Lectio j. *Cap. j.*

IN mense octávo in anno secúndo Darii regis, factum est verbum Dómini ad Zachariám, filium Barachíæ filii Addo, Prophétam, dicens : Irátus est Dóminus super patres vestros iracúndia. Et dices

ad eos : Hæc dicit Dóminus exercítuum : Convertimini ad me, ait Dóminus exercítuum : et convertar ad vos, dicit Dóminus exercítuum.

℞. Super muros. 309.

Lectio ij.

NE sitis sicut patres vestri, ad quos clamabant Prophætæ prióres, dicétes : Hæc dicit Dóminus exercítuum : Convertimini de viis vestris malis, et de cogitátionibus vestris péssimis : et non audiérunt, neque attendérunt ad me, dicit Dóminus. Patres vestri ubi sunt? et Prophætæ numquid in sempiternum vivent?

℞. Muro tuo inexpugnábili. 309.

Lectio iij.

Verúm tamen verba mea, et legítima mea, quæ mandávi servis meis Prophétis, numquid non comprehendérunt patres vestros, et convérsi sunt, et dixerunt : Sicut cogitávit Dóminus exercítuum fácere nobis secúndum vias nostras, et secúndum adinventiões nostras fecit nobis.

℞. Sustinúimus. 310.

SABBATO
Incipit Malachias
Propheta.

Lectio j. Cap. j.

GNus verbi Domini ad Israel in manu Malachiae. Diléxi vos, dicit Dominus, et dixistis: In quo dilexisti nos? Nonne frater erat Esau Jacob, dicit Dominus, et diléxi Jacob, Esau autem odio habui? et pósui montes ejus in solitudinem, et hereditatem ejus in dracones deserti. Quod si dixerit Idumaea: Destrúcti sumus, sed revertentes aedificáimus quæ destrúcta sunt: Hæc dicit Dominus exercituum: Isti aedificábunt, et ego destruam: et vocabúntur términi impietátis, et pópulus, cui irátus est Dominus usque in ætérnum.
R. Laudábilis. 275.

Lectio ij.

ET óculi vestri vidébunt: et vos dicétis: Magnificétur Dominus super términum Israel. Fílius honórat patrem, et servus dóminum suum: si ergo Pater ego sum, ubi est honor meus? et si Dominus ego sum, ubi est timor meus, dicit Dominus exer-

cítuum? ad vos, o sacerdotes, qui despícitis nomen meum, et dixistis: In quo despéximus nomen tuum? Offértis super altáre meum panem pollútum, et dicitis: In quo pollúimus te? In eo quod dicitis: Mensa Domini despécta est.

R. Angústiae. 276.

Lectio iij.

SI offerátis cæcum ad immolándum, nonne malum est? et si offerátis claudum, et lánguidum, nonne malum est? offer illud duci tuo, si placúerit ei, aut si suscepit faciém tuam, dicit Dominus exercituum. Et nunc deprecámini vultum Dei ut misereátur vestri (de manu enim vestra factum est hoc) si quómodo suscipiat faciés vestras, dicit Dominus exercituum. Quis est in vobis, qui claudat óstia, et incéndat altáre meum gratuítio? non est mihi volúntas in vobis, dicit Dominus exercituum: et munus non suscipiam de manu vestra. Abortu enim solis usque ad occásum, magnum est nomen meum in Géntibus, et in omni loco sacrificátur, et offértur nómini meo oblátio munda: quia magnum

est nomen meum in Géntibus, dicit Dominus exercituum.

R. Misit Dñus. 277.

SABBATO
ante Domin. I. Adventus.

AD VESPERAS.

Añæ cum Psalmis de Psalterio.

Capitulum. Rom. xij. d

Ratres, Hora est jam nos de somno súrgere: nunc enim própior est nostra salus, quam cum credidimus.

Hymnus.

CReátor alme síderum, Ætérna lux credéntium,
Jesu Redémptor ómnium, Inténde votis súpplicum.
Qui dæmonis ne fráudibus Períret orbis, ímpetu Amóris actus, lánguidi Mundi medéla factus es.
Commúne qui mundinefas Ut expiáres; ad cruce[m] E Vírginis sacrário Intácta prodis víctima.
Cujus potéstas glóriæ, Noménque cum primum sonat;

Et Cœlites, et ínferi Treménte curvántur genu.

Te deprecámur últimæ Magnum diéi Júdicem; Armis supérnæ grátiae Defénde nos ab hóstibus. Virtus, honor, laus, glória Deo Patri cum Fílio, Sancto simul Paráclito, In sæculórum sæcula.

Amen.

R. Rorate cœli désuper, et nubes pluant justum. R. Aperiátur terra, et gérmínet Salvatórem.

Ad Magnif. Añæ. Ecce nomen Domini * venit de longínquo, et cláritas ejus replet orbem terrárum.

Oratio.

EXcita, quæsumus Dómine, poténtiam tuam, et veni: ut ab imminéntibus peccatórum nostrórum perículis, te mereámur protegénte éripi, te liberánte salvári. Qui vivis et regnas cum Deo.

Suffragia Sanctorum non fiunt per totum Advent., etiam in Officio de Sanctis, nec de Cruce in feriali Officio.

—*—*—